

Holger Larsen: Jeg er ganske enig med Formanden om, at hans Udtalelse maa være vejledende for mig i Fremtiden.

Den højtærede Indenrigsminister begyndte med at udtale, at han saa gerne overlod de to Partier til indkassere endnu et Dræt hos de gamle. Hvad er det dog for en Beskyldning at udslynge mod to store politiske Partier, at de kun er ude efter et Fiskedræt, at det ikke er Nøden i de gamle Hjem, der dikterer os vor Stilling! Det viser blot, hvad jeg sagde, at den højtærede Minister lever inde paa det høje Slot og kommer saa lidt ud i de Hjem, hvor de gamle lever. Ingen kan komme i disse Hjem og se, hvordan man spinker og sparer og lider Nød, uden, naar de har Anledning dertil, at tage disse Mennesker i Forvar.

Den højtærede Minister siger, at det er uforsvarligt at organisere dem. Det maa jeg ganske tilbagevise. Det er ikke ulovligt, at de gamle har en Organisation. De har lige saa stor Ret som andre til at have en Organisation.

Saa siger den højtærede Minister, at hvis vi vilde gøre os til Pligt, samtidig med at vi taler i disse Organisationer — jeg tror nu ikke, at det er Coutume at tale i denne Organisation, der findes f. Eks. paa min Egn ikke nogen Afdeling af den —, at gøre Rede for, hvad det socialdemokratiske Forslag gik ud paa, vilde Forholdet stille sig ganske anderledes, for saa vilde de gamle selv kunne skønne over, hvad der var bedst. Ja, man hvorfor i Alverden stemte Venstre og de Konservative saa ikke for det Forslag, som denne Organisation erklærer for godt? Nej, Ministeren kan være ganske rolig for, at vi, naar vi kommer ud, gør Rede baade for det, vi vilde, og det, Venstre vilde. Hvis vi vil lave Agitation paa dette Spørgsmaal, maa vi gaa denne Vej; der er ingen anden Vej.

Saa nævnte Ministeren stadig disse store Summer og sagde: Der er altsaa Penge til Disposition. Men Kommunalnænderne siger det modsatte. Den højtærede Minister maa have haft en Anelse om det, han maa have vidst det. Alle de Eksempler, jeg har nævnt, viser, at man i Kommunerne siger det modsatte af, hvad Ministeren siger. Der er ingen Penge til Disposition.

Ministeren siger med Henblik paa os: Hvad bryder vi os om Kendsgæringer! Nej, vi opretter saadanne Organisationer; og hvis vi saa endda betalte de gamle Udgifter til Rejser til saadanne Møder! Hvorfor i Alverden skulde vi det? Med lige saa megen Ret kunde man sige til Ministeren, at han skulde betale de Ud-

gifter, de har, naar de rejser til Møder i Organisationer, som de selv har lavet, og som ikke vedkommer os det allerringeste.

Saa hævdede Indenrigsministeren sig meget højt op med Hensyn til Tonen. Aarsagen dertil var de Eksempler, jeg havde skildret. Jeg skal ikke nu befitte mig paa at give den højtærede Minister Raad. Men hvis jeg kunde have afbrudt ham dernede, kunde jeg have sagt: vær nu for-sigtig, for disse Eksempler er rigtige, og de stammer ikke, som det synes at fremgaa af den højtærede Ministers Tale at han mener, fra socialdemokratiske Kommuner. Nej, jeg har med Villie valgt Eksempler fra Kommuner, hvor Venstre og Konservative har Flertal. Jeg har valgt dem for ikke at faa det slynget ud. Jeg kender jo Tonen. Jeg har valgt Kommuner, hvor Socialdemokraterne var Mindretal. Altsaa, naar den højtærede Minister taler om de mange Penge, Kommunerne har, og alt det gode, de kan gøre, saa er han ikke i Overensstemmelse med Venstres Folk eller med de Konservative i Landets Kommunalbestyrelser.

Jeg har ikke om disse Eksempler sagt, at de var gode og glimrende. Tværtimod, jeg har i Virkeligheden bedømt dem og sagt, det er meningsløst, saa faar vi mange forskellige Afgørelser, og med Aldersrente-loven var det jo Meningen, at vi skulde have ensartede Afgørelser i alle de enkelte Tilfælde. Jeg har fremdraget et enkelt Eksempel: det Alderdomshjem, som endnu ikke var bygget, og som man indlagde de gamle paa ved at lade dem blive boende i deres Lejlighed og give dem en større Understøttelse indenfor de 5 pCt. i Bykommunen. Jeg har fremhævet dette som værende ikke saa galt som det Tilfælde, hvor man foretog visse Manipulationer for at kunne give de gamle noget mere.

Jeg skal ikke opgive Kommunerne — den højtærede Minister kan jo selv undersøge Forholdene —, men blot sige: Søg ikke i socialdemokratiske Kommuner, søg i Venstrekommuner og, højtærede Indenrigsminister, søg at komme i Overensstemmelse med Deres egne Vælgere.

Den højtærede Indenrigsminister truede med, at det vilde faa Konsekvenser for disse Kommuner. Ja, naturligvis, hvis man har begaaet Ulovligheder, maa det medføre Konsekvenser. Men jeg kan ganske vist ikke se, hvorfor disse Konsekvenser skulde komme til at gaa ud over mig. Det er dog ikke mig, der har begaaet Ulovligheder, og det er saa sandt ikke mig, der har rejst til disse Venstrekommuner og opfordret